

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3225/2021. (V. 28.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.IV.21.971/2018/6. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselő (dr. Gaudi-Nagy Tamás ügyvéd) útján az Alkotmánybírósról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt nyújtott be, amelyben kérte a Kúria Pfv.IV.21.971/2018/6. számú ítélete alaptörvény-ellenességének a megállapítását, és a Fővárosi Ítéltábla 32.Pf.20.302/2018/5-II. számú ítéletére kiterjedő hatállyal történő megsemmisítését.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló peres eljárásban megállapított tényállás szerint a felperessel (a továbbiakban: indítványozó) szemben 1.B.IV.800/2014. számon magánvádas eljárás volt folyamatban a Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróságon. A bíróság az indítványozót 2014. november 28-ára vádlottként szabályszerűen megidézte. Az idézés ajtószám megjelölése nélkül a „[...] Budapest, [...] u. 7. III. em.” címre szolt, ahol az indítványozó azt személyesen átvette. A tárgyaláson az indítványozót és a kirendelt védőjét a büntetőbíróság szóban idézte a 2015. február 20-i tárgyalásra, amelyen az indítványozó megjelent.
- [3] A büntetőbíróság a 2015. május 8-ára kitűzött tárgyalásra az indítványozót ismételten ajtószám nélküli címmel idézte írásban, amely idézés „nem kereste” jelzéssel érkezett vissza. A bíróság a tárgyaláson megállapította, hogy az indítványozó szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg, távolmaradását előzetesen nem mentette ki, azonnali elővezetése nem lehetséges.
- [4] A büntetőbíróság ezt követően 2015. május 29-én elővezetéssel idézte a 2015. június 10-i tárgyalásra az indítványozót. Az idézést egyúttal kiadta a „[...] Budapest, [...] u. 7. III. em.” címre is. Az elővezetési paranccsal egyidejűleg az indítványozó részére megküldött idézést a posta „cím nem azonosítható” jelzéssel küldte vissza. A postai küldemény, amelyen az indítványozó címe ajtószám nélkül szerepelt, 2015. június 8-án érkezett vissza a bíróságra. A rendőrség 2015. június 10-én foganatosította az elővezetést, amely 4 óra 15 perctől a 10 óra 30 percre kitűzött, 10 óra 45 perckor megkezdett tárgyalásig tartott.
- [5] Az indítványozó keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes felelősségi körébe tartozó Budapest IV. és XV. Kerületi Bíróság azzal, hogy a törvényi feltételek hiányában a 2015. június 10-ére kitűzött tárgyalásra az elővezetését elrendelte, megsértette a személyes szabadsághoz való jogát. Kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a felmerült 9 250 forint költség mint kár, valamint 1 000 000 forint sérelemdíj megfizetésére a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:52. § (1) bekezdése, 2:53. §-a, 6:549. §-a és 6:519. §-a alapján.
- [6] A Budapest Környéki Törvényszék mint elsőfokú bíróság a 10.P.20.701/2016/29. számú ítéletében megállapította, hogy az alperes megsértette az indítványozó személyes szabadsághoz fűződő személyiségi jogát, és kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az indítványozónak 500 000 forint sérelemdíjat, és ezen összeg után járó törvényes mértékű késedelmi kamatot. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Indokolásában kiemelte, hogy a büntetőbíróság nem kellő körültekintéssel járt el, amikor nem vizsgálta a 2015. május 8-i és 2015. június 10-i tárgyalásra vonatkozó idézés tértivevényen feltüntetett – kétféle – postai jelzés közötti ellentmondást, és nem igyekezett azt feloldani.
- [7] Az alperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a 32.Pf.20.302/2018/5-II. számú ítéletével az elsőfokú ítéletnek nem fellebbezett részét nem érintette, a fellebbezett rendelkezéseit megváltoztatta, és a keresetet teljes egészében elutasította. Indokolásában kiemelte, hogy a kereset eredményességéhez a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 69. § (1) bekezdés a) pontja és (7) bekezdése, valamint 70. § (7) bekezdése értelmében mindenekelőtt annak megállapítására lett volna

szükség, hogy az elővezetés törvényi feltételei nem álltak fenn, mert a 2015. május 8-i tárgyalásra szóló idézés a címzés hiányossága miatt szabályszerűtlennek tekinthető. Ehhez mérten a másodfokú bíróság kiemelte, hogy a perben rendelkezésre álló bizonyítékok alapján az indítványozó nem bizonyította a 2015. május 8-i tárgyalás idézésének a szabályszerűtlenségét, és az elsőfokú bíróság is azt rögzítette: a 2015. május 8-i tárgyalásra az indítványozó idézése szabályszerű volt. A másodfokú bíróság kiemelte, hogy az indítványozó a kézbesítési vélelmet nem döntötte meg, és az elővezetés elrendelését, valamint a 2015. június 10-i tárgyalást megelőzően igazolási kérelemmel sem élt, és e cselekmények a személyiségi jogi perben már nem pótolhatóak. A másodfokú bíróság ezért megállapította, hogy az elővezetést a büntetőbíróság törvényes alappal rendelte el. Nem volt jogszabályi alap ezért a 2015. június 8-án érkezett tértivevény alapján az elővezetés visszavonására.

- [8] A Kúria a Pfv.IV.21.971/2018/6. számú ítéletével a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.
- [9] 1.2. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában az Alaptörvény IV. cikk (2) és (4) bekezdésének a sérelmét állította.
- [10] Az indítványozó hangsúlyozta, hogy álláspontja szerint a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként a tanúvallomások és okiratok alapján egyértelműen megállapítható, hogy a 2015. május 8-i tárgyalásra vonatkozó idézés kézbesítése nem volt szabályszerű. Ezáltal bizonyítást nyert, hogy az indítványozó tárgyalási mulasztást nem követett el, így vele szemben mulasztási szankcióként a Be. 69. §-a szerint elrendelt elővezetés jogalapja megdőlt. Az indítványozó erre tekintettel állította a személyes szabadsághoz való jogának a megsértését, amely sérelem miatt – tekintettel az Alaptörvény IV. cikk (4) bekezdésére – kártalanítás jár.
- [11] 2. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. §-a alapján mindenekelőtt azt kellett megvizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek eleget tesz-e.
- [12] A határidőben benyújtott indítvány a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt követelményeinek eleget tesz, tartalmazza ugyanis: a) azt a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá azt, amely az indítványozó indítványozói jogosultságát megalapozza (Abtv. 27. §); b) az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének a lényegét (az alaptörvény-ellenesnek tartott másodfokú és kúriai döntés következménye az, hogy az indítványozó a személyes szabadsághoz való jogának a sérelme miatt nem kapott kártalanítást); c) az Alkotmánybíróság által vizsgálendő bírósági döntést (a Kúria Pfv.IV.21.971/2018/6. számú ítélete és a Fővárosi Ítéletábrla 32.Pf.20.302/2018/5-II. számú ítélet); d) az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezését [IV. cikk (2) és (4) bekezdés]; e) indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírósági döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével; f) kifejezett kérelmet arra, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a támadott bírósági döntés alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt.
- [13] 3. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság feltételeként határozza meg, hogy az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását. A feltételek meglétének vizsgálatá az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [14] Az indítványozó a személyes szabadsághoz való jog sérelmének állításán keresztül egyrészt azt kifogásolta, hogy álláspontja szerint az eljáró bíróságok okszerűtlenül és hiányosan értékelték az előterjesztett bizonyítékokat; másrészt az eljáró bíróságok jogértelmezését támadta a Be. 69. § (1) bekezdés a) pontjával és (7) bekezdésével összefüggésben. Ezzel kapcsolatban ugyanakkor hangsúlyozza az Alkotmánybíróság a következőket.
- [15] Az Alkotmánybíróságok következetes gyakorlata szerint a bizonyítékok értékelése és ezen keresztül a tényállás megállapítása, illetve annak bizonyos fokú felülvizsgálata a jogorvoslati eljárás(ok) során az eljáró bíróságok, végső soron a Kúria feladata. A bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének (annak, hogy a rendes bíróságok egy-egy tényt miként értékelték), valamint a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírlatára nem rendelkezik felhatalmazással. A bíróság ezen értékelő tevékenysége nem lehet alkotmányossági vizsgálat tárgya [21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [24]; 3013/2016. (I. 25.) AB végzés, Indokolás [18]; 3221/2014. (IX. 22.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]; 3309/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [5]].
- [16] A jelen ügyben a Kúria kifejezetten hangsúlyozta az ítéletében az indítványozó – a rendelkezésre álló okirati bizonyítékokkal szemben – nem tudta bizonyítani, hogy a 2015. május 8-i tárgyalásra történő idézése szabályszerűtlen lett volna. A jogerős ítéletnek ebben a körben nem volt a felülmérlegelés tilalmát áttörni engedő

hibája: sem iratellenesség, sem logikai ellentmondás, sem pedig nyilvánvalóan okszerűtlen következtetés (lásd: a kúria ítélet indokolásának [31] bekezdése).

- [17] Az Alkotmánybíróság kiemeli azt is, hogy következetes gyakorlata szerint az Abtv. 27. §-ában szabályozott hatáskörében eljárva a bírói döntés és az Alaptörvény összhangját biztosítja {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33]}. Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság tartózkodik attól, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben – így a jelen ügyben a Be. 69. § (1) és (7) bekezdésének értelmezési kérdéseivel összefüggésben – állást foglaljon.
- [18] Önmagában az, hogy az indítványozó az egyébként megindokolt bírósági döntést megalapozatlannak, okszerűtlennek és magára nézve sérelmesnek tartja, az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint nem értékelhető alkotmányossági kérdésnek.
- [19] Az indítványozó által előadott érvek ezért az Alaptörvény IV. cikk (2) és (4) bekezdésével összefüggésben nem vetik fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, és nem alapoznak meg alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem.
- [20] 4. A kifejtettek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-ában írt befogadási kritériumoknak. Erre tekintettel az indítványt, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2021. május 11.

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
kijelölt tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
kijelölt tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Czine Ágnes
előadó alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
kijelölt tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Horváth Attila
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
kijelölt tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Juhász Miklós
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
kijelölt tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Szalay Péter
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1921/2020.

